

само пропускъ презъ гръцкият земи. Едва по времето на Балдуинъ Фландърски щъше да се изпълни мрачната прокуба: прокудениятъ синъ на ослѣпения отъ брата си Исаакъ Ангелъ да дира помощъ отъ кръстоносците, за да си възвърне отнетия престолъ.

Блѣскътъ на Свѣтовната столица щъше да заплени сърдцето на западнитѣ рицари, които щъха да забравятъ първоначалната си цель на похода си: възстановяване на Исаакъ Ангелъ и сина му връзъ престола, като въ замъна на това щъха да получатъ пари и кораби, за да минатъ на изтокъ и освободятъ светата земя. И вместо да отиде да спаси Гроба Господенъ отъ рѫчетъ на невѣриците, графъ Балдуинъ Фландърски щъше да стане императоръ на Константинополъ.

Може би тия кървави и бурни дни виждаше отецъ Доситетъ въ пророческия си унесь, ала тѣ бѣха още твърде далечни. Сега едни мирни войски приближаваха съ довѣрие проходитъ на Хема.

И вместо да среќнатъ приятелски разположено население, което да имъ донесе храны и имъ отвори портите на градовете си, тѣ намѣриха проходи запрѣчени съ огромни дървета и камъни, затворени крепостни порти, безлюдни пазари, оправнени села.

А въ това време Исаакъ Ангелъ задържащ почтенитѣ епископи: пратениците на Фридрихъ, безъ да имъ дава възможностъ да се върнатъ назадъ, приемайки ги само колкото да имъ покаже пренебрежението си къмъ тѣхния господарь, като ги оставяше да стоятъ прави, като посланици на васаленъ владѣтель.

День и нощь дружинитѣ кръстоносци обикаляха изъ далечни и близки краища, за да дирятъ храна за людете и добитъка, напредвайки предпазливо въ непознатата страна, опасявайки се да не би да попаднатъ въ нѣкоя израждебна засада. А въ това време войниците упорито работиха, докато освободятъ заприщениетѣ проходи и стоятъ пѣтъ на людете си.

Фридрихъ съ мяка сдѣржащ гнѣва си. Ала не бѣше време сега да почва да отврѣща на злото съ зло. За-